

Sygn. akt VIII U 1408/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grzegorz Tyrka
Protokolant:	Dominika Smyrak

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2018r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy K. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania K. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 24 stycznia 2018r. **nr** (...)

1. oddala odwołanie,
2. zasądza od K. R. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Grzegorz Tyrka

Sygn. akt VIII U 1408/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 stycznia 2018r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu K. R. (R.) prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdyż ubezpieczony nie udowodnił na dzień 1 stycznia 1999r.:

- wymaganego 15 – letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a jedynie 14 lat, 3 miesiące i 11 dni,

- wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego wynoszącego 25 lat, a jedynie 24 lata, 3 miesiące i 22 dni.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany i przyznania prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych, ewentualnie uchylenia zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania organowi rentowemu.

W uzasadnieniu ubezpieczony wskazał, że decyzja organu rentowego jest błędna, gdyż organ ten nie uwzględnił do pracy w warunkach szczególnych okresu od 30 czerwca 1976r. do 31 maja 1999r. Na okoliczność wykonywania pracy w warunkach szczególnych w tym czasie ubezpieczony załączył do odwołania świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dnia 18 października 2001r. sporządzone przez Przedsiębiorstwo (...) Państwowe w upadłości w K..

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy dodał, że przy uwzględnieniu okresu pracy w warunkach szczególnych wynikającego z przedłożonego przez ubezpieczonego świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dnia 18 października 2001r. ubezpieczony posiada na dzień 1 stycznia 1999r. wymagany 15 – letni okres takiej pracy.

Na rozprawie w dniu 26 kwietnia 2018r. pełnomocnik organu rentowego złożył wniosek o zasądzenie od ubezpieczonego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

ubezpieczony K. R. w dniu (...) ukończył 60 lat życia, nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Wniosek o przyznanie prawa do emerytury złożył w dniu 2 stycznia 2018r. i został on rozpoznany decyzją zaskarżoną omówioną na wstępie.

Ubezpieczony przed dniem 1 stycznia 1999r. był zatrudniony:

- od 1 września 1974r. do 19 czerwca 1976r. w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym we W.,

- od 30 czerwca 1976r. do 31 grudnia 1999r. w Przedsiębiorstwie (...) w K. (zatrudnienie to ustało w dniu 31 maja 1999r.).

Łącznie na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze 24 lat, 3 miesięcy i 11 dni.

Do pracy w warunkach szczególnych organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) od 30 czerwca 1976r. do 31 sierpnia 1979r. i od 11 kwietnia 1980r. do 20 maja 1991r. na stanowisku cieśli.

Z załączonego przez ubezpieczonego do odwołania świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dnia 18 października 2001r. sporządzonego przez Przedsiębiorstwo (...) w upadłości wynika, że ubezpieczony od 30 czerwca 1976r. do 30 czerwca 1996r. wykonywał pracę na kolei uprawniającą do niższego wieku emerytalnego.

/dowód z: akt ZUS, akt osobowych ubezpieczonego, świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 18 października 2001r./

Sąd zważył, co następuje:

odwołanie ubezpieczonego K. R. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2017r., poz. 1383 ze zm.) – zwanej dalej ustawą – ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

Zgodnie z 184 ust. 1 ustawy ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy – tj. 1 stycznia 1999r. – osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zgodnie z art. 184 ust. 2 ustawy emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43 ze zm.) – zwanego dalej rozporządzeniem – pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z § 3 rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudnienia”, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia.

Zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z cytowanych norm prawnych wynika, iż odwołujący nabędzie prawo do wcześniejszej emerytury w przypadku łącznego spełnienia przesłanek:

- ukończenia wieku 60 lat,
- legitymowania się okresem ubezpieczenia w wymiarze co najmniej 25 lat, przypadającym na dzień 1 stycznia 1999r.,
- legitymowania się 15 letnim okresem pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, przypadających na dzień 1 stycznia 1999r.,
- nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego.

Należy podkreślić, że przepisy prawa ubezpieczeń społecznych mają charakter norm bezwzględnie obowiązujących. Instytucja wcześniejszej emerytury podlega ścisłej wykładni. Przesłanki nabycia prawa do emerytury wcześniejszej muszą być spełnione łącznie, co oznacza, że brak choćby jednego z tych warunków powoduje niemożność nabycia uprawnień emerytalnych – wyroki Sądów Apelacyjnych: w Białymstoku z dnia 11 września 2012r., w sprawie III AUa 440/12, opublikowany w LEX Nr 1220435 oraz we Wrocławiu z dnia 26 kwietnia 2012r., w sprawie III AUa 252/12, opublikowany w LEX Nr 1164689.

Z materiału dowodowego sprawy wynika, że ubezpieczony osiągnął wiek emerytalny 60 lat, ostatecznie na dzień 1 stycznia 1999r. legitymuje się wymaganym 15- letnim okresem pracy w warunkach szczególnych oraz nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego. Niemniej jednak nie spełnił kolejnego niezbędnego warunku prawa do dochodzonego świadczenia, a mianowicie nie udowodnił na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganego 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego, a jedynie 24 lata, 3 miesiące i 22 dni.

Zaznaczyć należy, że organ rentowy uwzględnił wszystkie okresy zatrudnienia ubezpieczonego przypadające do dnia 1 stycznia 1999r. wynikające ze zgromadzonej w aktach tego organu dokumentacji. Ubezpieczony zaś nie składał żadnych zastrzeżeń co do tak ustalonego okresu składkowego i nieskładkowego, nie powoływał się na jeszcze inne okresy pracy, aniżeli te wynikające z dokumentacji akt ZUS.

Skoro ubezpieczony nie udowodnił wymaganego na dzień 1 stycznia 1999r. ogólnego stażu pracy w wymiarze 25 lat, to prawo do emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych mu nie przysługuje.

W konsekwencji powyższego, na podstawie powołanych norm prawnych oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie jako bezzasadne.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art.98 i 99 k.p.c. w związku z §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz.1804 ze zm.). Zasadzając koszty na rzecz organu rentowego Sąd miał na uwadze, że organ rentowy w zaskarżonej decyzji w sposób jasny i czytelny wyjaśnił ubezpieczonemu, że nie spełnił warunku prawa do emerytury w postaci legitymowania się na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganym 25 – letnim okresem składkowym i nieskładkowym, a mimo to ubezpieczony złożył odwołanie, w którym nie składał żadnych zarzutów względem tak ustalonego stażu pracy, również po wezwaniu pełnomocnika profesjonalnego ubezpieczonego do wykazania okresów składkowych i nieskładkowych w wymiarze 25 lat na dzień j.w., ubezpieczony nie sprecyzował zarzutów w tym zakresie ani nie zgłosił wniosków dowodowych i nadal podtrzymywał odwołanie.

(-) SSO Grzegorz Tyrka